

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 46

Dr. Peter David Beter 28. mája 1979

Poznámka pre čitateľa: Tento text prekladá historický komentár Dr. Petra Davida Betera. Jeho obvinenia, tvrdenia a interpretácie sú autorovými dobovými tvrdeniami, nie overenými historickými faktmi.

Dobrý deň, priatelia, tu je Dr. Beter vo Washingtone. Dnes je 28. mája 1979 a toto je môj Audio list č. 46.

Ďalšie informácie a pôvodné materiály: <https://www.peterdavidbeter.com>

Takmer vo všetkých černošských krajinách Afriky zločinci a vnútorní nepriatelia štátu dlho nevydržia. Ľudia miznú uprostred noci a už ich nikdy nikto nevidí ani o nich nepočuje. Keď zmiznú, ich rodiny vedia, že odišli navždy. Vedia tiež, že je lepšie o tom nič nehovoriť. Obeť odvedú na tajné miesto, o ktorom sa v čiernej Afrike hovorí iba v bojazlivom šepote — obyčajne sa nazýva „Jama“. Obeť so zaviazanými očami vedú nočnou tmou na jej okraj. Tam ju polievajú petrolejom, kým nie je celkom premočená. Potom, zatiaľ čo márne kričí, prichádza nositeľ pochodne. O chvíľu petrolej vzbĺkne a osvetlí okolie jamy. Obeť potom sotia cez okraj, aby do jamy spadla živá, ale v plameňoch.

Takto sa podľa autora takmer v celej čiernej Afrike udržiava zákon a poriadok. Nie je to však jediné miesto, kde ľudia údajne potichu miznú. V poslednom čase prichádzajú správy o hromadnom miznutí ľudí v Argentíne. Pred niekoľkými dňami, 22. mája, BBC uviedla, že od roku 1976 zmizlo 4 000 ľudí. Niekoľko dní predtým, 16. mája, New York Times uverejnil článok s názvom „Zmiznutí v Argentíne“. Odkazoval na významný článok v Buenos Aires Herald a citoval aj súvisiaci novinový inzerát. Boli v ňom aj slová: „Najschopnejší a najuznávanejší ľudia si zvyknú mlčať.“

Väčšine Američanov sa nočné miznutia v Afrike pravdepodobne nezdajú príliš dôležité pre ich vlastný život. Upokojíme sa a povieme si: „Možno je to tak v Afrike, ale tu je to iné. Toto je Amerika.“ Argentína môže pôsobiť o čosi bližšie, pretože je modernou, vyspelou krajinou. Aj tak sa však väčšina z nás zrejme utešuje, že toto je Amerika, nie Argentína; myslíme si, že tu je to iné. Nuž, priatelia, tu je to naozaj iné. V Afrike možno miestni ľudia o miznutiach a „Jame“ hovoria iba šepotom, ale šepot sa šíri rýchlo. O „Jame“ vie každý. Aj v Argentíne ľudia aspoň vedia, že dochádza k miznutiam, pretože tlač zatiaľ môže o nich slobodne uverejňovať správy. Podľa autora sa však práve tu v Spojených štátoch teraz odohrávajú najzávažnejšie zmiznutia. Začalo sa to pred štyrmi mesiacmi vraždou Nelsona Rockefellera. Teraz miznú dôležití a slávni ľudia. Po vražde Nelsona Rockefellera nasledovali otrasy vo vládnutí Amerike, a predsa verejnosť nedostáva ani náznak toho, čo sa deje. Rockefellerova vražda v januári podľa autora signalizovala začiatok úplného bolševického štátneho prevratu v Amerike. Prebiehala tajná bolševická čistka Rockefellerovcov, krvavá, ale skrytá pred zrakom verejnosti. Minulý mesiac som však odhalil, že vypukla tajná spravodajská vojna medzi „dvojníkmi“ o ovládnutie vlády Spojených štátov. Keď som minulý mesiac nahrával Audio list č. 45, situácia bola neprehľadná a moje informácie ešte neúplné, povedal som vám však, čo som mohol — a teraz môžem povedať viac.

Vojna „dvojníkov“ sa netýka iba bolševikov, ale aj tajných služieb Ruska, Veľkej Británie a Izraela. Základné bojové línie sa však črtajú medzi Ruskom a bolševikmi. Zdá sa, že Rusi teraz postupne získavajú prevahu vďaka použitiu ohromujúcej novej spravodajskej zbrane. V tom, čo teraz vo vojne „dvojníkov“ robia, je irónia. Vyvolávajú ducha samotného Nelsona Rockefellera — a spôsobom, ktorý by ocenil.

Moje tri témy tento mesiac sú:

Téma č. 1 — POMSTA NELSONA ROCKEFELLERA Z HROBU

Téma č. 2 — KYVADLOVÉ LETY KOZMOSFÉR NA ZABRÁNENIE JADROVEJ VOJNE

Téma č. 3 — NOVODOBÉ ZNOVUZRODENIE „SVÄTEJ ALIANCIE“

Téma č. 1 — V lete roku 1976 vypukla medzi Ruskom a Spojenými štátmi raketová kríza, ktorá dodnes nebola nikdy oficiálne zverejnená. Ako všetci moji dlhoroční poslucháči vedia, hovorím o kríze podvodných rakiet z roku 1976. Ruské námorníctvo umiestňovalo v teritoriálnych vodách Spojených štátov malé jadrové rakety krátkeho dosahu odpaľované spod vody. To isté robilo aj na vybraných ďalších miestach po svete. Pripravovalo sa na prekvapivý prvý jadrový úder proti Spojeným štátom založený na námornej stratégii namiesto medzikontinentálnych balistických rakiet. Týmto spôsobom dúfalo, že jediným rýchlym úderom zrazí Ameriku na kolena. Ak by sa to nepodarilo, bolo pripravené na totálnu vojnu. Bol to zúfalý hazard Kremľa, podľa autora oveľa nebezpečnejší než kubánska raketová kríza v roku 1962. Vojenskou zradou Kreml' jednostranne ukončoval tajné spojenectvo Rockefellerovcov so Sovietmi, ktoré trvalo takmer šesť desaťročí. Jadrová vojna však vtedy nevypukla predovšetkým vďaka odvážnym činom jediného muža. Bol ním zosnulý generál George S. Brown, vtedy predseda Zboru náčelníkov štábov. Práve on presvedčil vtedajšieho prezidenta Geralda Forda, aby napriek Henrymu Kissingerovi vydal rozkaz odstrániť ruské rakety z amerických vôd.

V septembri toho roku som v Audio liste č. 16 odhalil verné a odvážne činy generála Browna, ktorými zabránil jadrovej vojne. Patrílo k nim aj moje dlhé stretnutie s ním v Pentagóne 16. septembra 1976. Za plnenie povinností sa generál Brown veľmi skoro stretol s odvetou. Začala sa v októbri 1976, krátko po našom stretnutí. Veľké médiá ho začali zhadzovať a dokonca bol nútený ospravedlniť sa v celoštátnej televízii za údajné výroky staré šesť mesiacov. Dovtedy bol generál Brown známy svojou otvorenosťou a priamočiarym správaním; potom však rýchlo upadol do zabudnutia. Svoje funkčné obdobie predsedu Zboru náčelníkov štábov nedokončil aktívnou službou a údajne zomrel na rakovinu krátko po odchode do dôchodku. V Audio listoch č. 17 a 23 som odhalil, ako osud generála Browna priamo súvisel s prudkým obratom v amerických vyhliadkach. Doteraz som však nikdy nepovedal, čo sa s ním napokon stalo. Teraz vám to konečne môžem oznámiť. K otázke generála Browna sa vrátim, keď vám poviem niektoré ďalšie veci, ktoré potrebujete vedieť najprv.

Zneškodnenie generála Browna bolo súčasťou úsilia zosnulých štyroch bratov Rockefellerovcov obnoviť svoje niekdajšie tajné spojenectvo so Sovietskym zväzom. Bratia spočiatku jednoducho nedokázali uveriť, že spojenectvo sa skončilo navždy. Až v polovici roku 1977 dostali dôkazy, ktoré ich presvedčili, že ich starí spojenci v Rusku, ateistickí bolševici, sú zvrhávajú. Dovtedy sa stále pokúšali všetko znova zlepíť.

V tejto súvislosti teraz nadobúda rozhodujúci význam málo známy zvyk zosnulého Nelsona Rockefellera. Zo štyroch bratov žil najmä Nelson vždy v strachu z atentátu. Ako nočný motýľ priťahovaný plameňom túžil po svetle reflektorov, no zároveň sa ho bál. Najviac sa obával, že ho jedného dňa zradí niekto blízky, niekto, koho sám dosadil k moci. Ako som odhalil v Audio liste č. 43, jeho obavy boli opodstatnené. U Nelsona Rockefellera súperila s túžbou po moci iba jediná ďalšia emócia — pomsta. Nikdy nezabudol na krivdu. Pred tromi desaťročiami si napríklad mladý kalifornský kongresman Richard Nixon vyslúžil Rockefellerovu nenávisť. Nixon sa pustil do Rockefellerovho blízkeho spolupracovníka Algera Hissa a obvinil ho z vlastizradnej činnosti. Hiss napokon skončil za mrežami — nie za vlastizradu, ale za krivú prisahu v súvislosti s vlastizradou. Rockefeller zúril a prisahal, že raz Nixona „zničí“. Neskôr, keď Rockefeller vytvoril 25. dodatok Ústavy Spojených štátov,

mal Nixona na pamäti. Tento dodatok bol prostriedkom, ktorým sa Rockefeller zamýšľal stať prezidentom bez zvolenia. Pripravila sa pôda pre škandál WATERGATE a Nixona vmanévrovali do Oválnej pracovne tak, aby práve jeho WATERGATE zničil. Podľa plánu Nixon potupne opustil prezidentský úrad a Hiss vyšiel z väzenia ako postava, s ktorou veľké médiá sympatizovali.

Rovnako sa Nelson Rockefeller chcel uistiť, že ak ho niekedy zavraždia, pomstí sa aj z hrobu. Po celé roky si preto zvykol viesť úplný zoznam všetkých ľudí, ktorých jeho bratia a on sám dosadili do dôležitých funkcií. Pravidelne poskytoval kópie najnovšieho zoznamu určitým zložkám ruskej spravodajskej komunity. Jeho politický závet obsahoval veľmi jednoduché pokyny: „Ak ma niekto niekedy zabije, použite zoznam; zistite, kto to urobil. Je mi jedno, či sa budete musieť zbaviť každého na zozname, jednoducho to urobte.“ Pri tom všetkom nikdy nepredpokladal jednu vec: že sa rozpadne samotné spojenectvo Rockefellerovcov so Sovietmi. Aj tak sa teraz Rockefellerove „zoznamy na likvidáciu“ uplatňujú spôsobom, aký nikdy nemohol predvídať, pretože bolševici, ktorí uskutočnili štátny prevrat proti Rockefellerovcom, sú zároveň nepriateľmi novej vládnucej frakcie v Rusku. Rusko teda teraz z vlastných dôvodov používa Nelsonov „zoznam na likvidáciu“ v prebiehajúcej tajnej spravodajskej vojne. Presne vedia, na koho sa tu v Amerike zamerať, a vedia to celé roky. Celé roky sa pripravovali na to, aby zoznam mohli použiť, ak by sa to ukázalo ako najlepší postup. Tu, priatelia, vstupuje do hry nová ruská spravodajská zbraň.

To, čo teraz odhalím, odhaľujem predovšetkým pre dejiny. Už predtým, než to vyslovím, viem, že ma niektorí poslucháči po vypočutí opustia so slovami: „To jednoducho nemôže byť pravda.“ Priatelia, viem však aj to, že bez poznania tohto tajomstva nebude možné porozumieť udalostiam najbližších dní. Nežiadam teda, aby ste tomu verili len preto, že to hovorím. Žiadam vás však — a žiadam to vo vašom vlastnom záujme —, aby ste si zachovali otvorenú myseľ. Počúvajte, čo teraz musím odhaliť, a potom sledujte samotné udalosti.

Priatelia, od druhej svetovej vojny aj pred ňou vedci na celom svete skúmajú základné tajomstvá samotného života. V tejto oblasti, rovnako ako v iných, postupoval pokrok oveľa rýchlejšie, než sa verejnosti naznačovalo. Dnes je všeobecne známe, že dedičnosť riadi čosi nazývané gény; ešte sotva pred jednou generáciou sa však táto súvislosť iba začínala tušiť. Keď ju v roku 1944 naznačil teoretický fyzik Erwin Schrödinger, bola to nová myšlienka. Okrem toho si nikto nebol príliš istý, čím gény vlastne sú, okrem toho, že ide o obrovské molekuly alebo zhľuky molekúl. Niektorí ich považovali za molekulové kusy bielkovín, iní za niečo iné. Keď vyšli Schrödingerove predstavy o génoch, druhá svetová vojna ešte zúrila a základný vedecký výskum bol odsunutý nabok. Sotva o šesť rokov neskôr sa však výskumníci zameriavali na stavebný prvok života ešte základnejší než gény. Riešenie tejto prevratnej záhady sa našlo v apríli 1953 na Cambridgeskej univerzite v Anglicku. Vedci James Watson, Francis Crick a Maurice Wilkins sa neskôr podelili o Nobelovu cenu za jej vyriešenie. Objavili molekulovú štruktúru DNA, slávnu „dvojitú špirálu“. V roku 1968 Watson vydal knihu s názvom „DVOJITÁ ŠPIRÁLA“ vo vydavateľstve Athenaeum v New Yorku. Na pochopenie nesmiernej dôležitosti objavu dvojitej špirály v roku 1953 stačí týchto niekoľko slov z obalu knihy:

„DNA je molekula dedičnosti a poznanie jej štruktúry a spôsobu rozmnožovania umožňuje vede pochopiť, ako sa zapisujú a odovzdávajú genetické pokyny a ako sa formy života usporadúvajú z jednej generácie na druhú.“

Inými slovami, pochopiť DNA znamená začať chápať samotný život.

Od rozhodujúceho objavu dvojitej špirály DNA uplynulo už vyše štvrtstoročia a výskum molekulárnej biológie odvtedy nestojí na mieste, ale zrýchľuje. V niektorých prípadoch sa uberal smermi, ktoré sa zámerne chránia pred publicitou zo strachu z reakcie verejnosti. Nie tak dávno napríklad univerzity

skúmajúce umelé mikroorganizmy zistili, že ich susedia sú veľmi nahnevaní, keď sa o tom dozvedeli. Deti zo skúmavky sú už skutočnosťou a začalo sa to nedávno v Anglicku, kde bola prvýkrát rozlúštená záhada DNA. Potom sú tu, samozrejme, klony — tvory rozmnožované umelými prostriedkami, ktoré sú presnými kópiami originálu. V laboratóriách sa úspešne vytvorili klony najrozličnejších zvierat, no nie to ľuďom prekáža. V nedávnej minulosti zazneli tvrdenia, že sú možné aj ľudské klony a že niektoré možno už existujú. Tieto posledné tvrdenia o ľudských klonoch všetci možní predstavitelia zosmiešňovali, popierali a potláčali. Dôvodom je, že predstava duplikátov ľudských bytostí zasahuje do prísne tajnej oblasti spravodajských aktivít Ruska aj Spojených štátov. Nejde o skutočné klony, ale odohráva sa niečo, čo sa klonovaniu povrchne podobá; a posledné, čo si mocní želajú, je, aby ste vy a verejnosť získali čo i len náznak toho, čo sa deje.

V Rusku aj na Západe prebieha už mnoho rokov výskum biologickej syntézy — teda umelých foriem života. Podľa informácií z vysokých spravodajských kruhov došlo pred niekoľkými rokmi v Rusku k ohromujúcemu prelomu. Rusi tento prelom označujú ako „objav z prozreteľnosti“, niečo, na čo prišli takmer náhodou. Objavili kľúč k vytváraniu takzvaných „organických robotoidov“. Organický robotoid je umelý tvor podobný robotovi. Vyzerá a správa sa presne ako ľudská bytosť, a predsa nie je človekom. Robotoid je v biologickom zmysle živý, ale je umelou formou života. Na bežné rutinné lekárske testy reaguje rovnako ako človek; je, pije, dýcha, pri porezaní krváca a možno ho zabiť. Robotoidy môžu aj myslieť, no iba v tom zmysle, v akom myslí počítač. Ako každý iný počítač musí byť mozog robotoida naprogramovaný pre každú zadanú úlohu; na rozdiel od mnohých elektronických počítačov má však jeho biologický počítačový mozog obrovskú pamäť. Robotoidy preto možno naprogramovať na komunikáciu a myslenie v takých zložitých vzorcoch, že sa správajú ľudsky.

Organické robotoidy sú pozoruhodné tvory, majú však mnohé nedostatky. Nerastú ani sa nerozmnožujú; treba ich vyrábať jednotlivo v požadovanej podobe. Majú tiež veľmi obmedzenú životnosť, počítanú na mesiace či dokonca týždne podľa spôsobu použitia. Je to preto, že ich metabolizmus, hoci pripomína ľudský, je veľmi neúčinný. Robotoid sa dá vyrobiť vo veľmi krátkom čase, v priebehu hodín. Po niekoľkých týždňoch alebo mesiacoch však náhle začne telesne a duševne degenerovať. Keď sa to stane, musí byť vyradený z používania a zlikvidovaný. Na čo najväčšie predĺženie použiteľnosti sa robotoid medzi úlohami zvyčajne ochladzuje, aby sa spomalil jeho metabolizmus. Organické robotoidy sú mimoriadne drahé tvory, ktorých výroba aj používanie spôsobujú mnoho ťažkostí. Ich schopnosti neprevyšujú schopnosti ľudí. V skutočnosti dokážu iba napodobniť človeka; ale, priatelia, na spravodajské účely to úplne stačí!

Na výrobu organického robotoida je potrebný vzor. Požadovaným vzorom je genetický kód získaný z niekoľkých buniek ľudského tela. V tomto ohľade ruská technika znie ako klonovanie, no samotný postup so skutočným klonovaním vôbec nesúvisí. Robotoid vzniká v priebehu hodín a napodobňuje ľudského darcu v jeho súčasnom veku. Ako každá ľudsky vyrobená kópia čohokoľvek ani robotoid nikdy nie je dokonalou kópiou človeka, ktorého má simulovať. Vždy existujú malé rozdiely vo vzhľade a správaní, tie sú však málokedy dosť veľké, aby vzbudili podozrenie.

Keď pred rokmi došlo k prvému ruskému prelomu pri robotoidoch, spojenectvo Rockefellerovcov so Sovietmi ešte fungovalo. Kresťanská skupina, ktorá teraz vládne Rusku, už bola tajne mocnejšia než bolševici, no k ich konečnému zvrhnutiu ešte nedošlo. Keď nastal prelom, rýchlo zakročila, aby znížila množstvo informácií, ktoré sa o ňom mohli získať, kým bolševici ešte zastávali mocenské posty. Pokúsila sa tiež zabrániť úniku informácií spravodajskými kanálmi k CIA. Napriek tomu sa čiastočné informácie dostali k CIA aj k zosnulým štyrom bratom Rockefellerovcom. Začiatkom roku 1975 sa vedelo, že Rusi v laboratóriu úspešne vytvorili aspoň jedného organického robotoida. CIA medzitým koordinovala horúčkavité výskumné úsilie s cieľom dosiahnuť to isté. Doteraz je technológia

robotoidov v Spojených štátoch ďaleko za ruskou. Americké možnosti ani zďaleka nie sú pripravené na operačné využitie, zatiaľ čo Rusi robotoidy práve teraz nasadzujú.

V Spojených štátoch však došlo prinajmenšom k jednému pokusu vytvoriť organického robotoida na verejné použitie. Hovorím o konečnom osude zosnulého generála Georgea S. Browna. V apríli 1977 som odhalil, koľko už generál Brown vtedy obetoval ako cenu za plnenie svojej povinnosti voči Amerike. Krátko nato však za svoje činy zaplatil najvyššiu cenu. Až teraz to konečne môžem slobodne odhaliť.

10. júla 1977 odviezli generála Browna do ústredia CIA vo Virgínii neďaleko Washingtonu. Tam ho vzali do jednej z mnohých tajných miestností, ktoré do budovy CIA naprojektoval Nelson Rockefeller. Bolo to laboratórium a pokúsili sa v nej vytvoriť robotoidnú náhradu generála Browna. Použité postupy boli oveľa primitívnejšie než ruský proces, pretože postup CIA vyžadoval Brownovu osobnú prítomnosť. Pokus sa skončil úplným neúspechom. Vznikla hrubá napodobenina generála Browna, no odmietala ožiť. Aj tak však generála Browna nemohli nechať žiť, pretože teraz vedel priveľa. Večer 10. júla 1977 bol teda generál George S. Brown, posledný veľký vlastenec vo vláde Spojených štátov, **ZAVRAŽDENÝ**.

Kedže pokus s robotoidom zlyhal, našli pre generála Browna obyčajného ľudského „dvojníka“. Práve tento muž vypovedal v úlohe generála Browna pri kongresových vypočúvaniach o zmluve o Panamskom prieplave 27. septembra 1977! Po celý čas mu po boku sedel minister obrany Harold Brown, informoval ho a našepkával mu. Dvojníka občas otázka zmiatla a pozeral sa na stôl pred sebou, kým mu minister obrany niečo nezašepkal do ucha. Potom opäť zdvihol zrak, povedal to, čo mu povedali, a tak ďalej. Keď vypočúvania o Panamskom prieplave skončili, dvojník zosnulého generála Browna sa na verejnosti objavoval čo najmenej. Čoskoro prišli správy, že dostal rakovinu. Potom náčelník štábu letectva generál David Jones začal vykonávať funkciu predsedu Zboru náčelníkov štábov už celé mesiace pred koncom Brownovho funkčného obdobia. V júni 1978 nám oznámili, že generál Brown odchádza do dôchodku, a 5. decembra 1978 nám povedali, že zomrel na rakovinu. V tej chvíli Brownov dvojník vyzdvihol svoju odmenu a zamieril do Frankfurtu v západnom Nemecku, kde pristál 11. decembra 1978 o 3.30 miestneho času. Platí pevné pravidlo, že dvojníci dôležitých ľudí nikdy nežijú dlho. Asi o 19.30 toho večera preto Brownovho dvojníka zastrelili ranou do zátylku.

Minulý mesiac som odhalil, že v Spojených štátoch vypukla spravodajská vojna dvojníkov. Prezident Carter, viceprezident Mondale a ich manželky sa stali jej obeťami, keď sa končili ich veľkonočné pobyty mimo Washingtonu. Teraz s poľutovaním oznamujem, že Amy Carterová, Billy Carter, Lillian Carterová a Hugh Carter zomreli krátko po Jimmym a Rosalynn. Všetkých vrátane Amy nahradili dvojníci. Namiesto bolševických dvojníkov, ktorí čakali v zákulisí, však vidíme ruské organické robotoidy. Hlas Jimmyho Carterovho dvojníka, ktorý zaznel minulý mesiac v Audio liste č. 45, je hlasom robotoida. Práve tento robotoid oslňoval všetkých svojím novým energickým obrazom. Ešte pred niekoľkými mesiacmi Carter kríval pre údajne vážne hemoroidy. Teraz sa však z ničoho nič objavil Carter plný energie — chodil na túry, rybárčil a denne odbehol desať míľ. Vyzeral aj znel mladšie než predtým. Bol to prvý Carterov robotoidný dvojník, ktorého som minulý mesiac nazval Carter č. 2. V čase, keď som nahrával Audio list č. 45, sa už pohyboval aj ďalší Carterov robotoid. Tento, Jimmy Carter č. 3, sa zúčastnil na spomienkových obradoch k holokaustu v budove Kapitolu tu vo Washingtone. V porovnaní s Carterom č. 2 vyzerá číslo 3 výrazne staršie a vyčerpanejšie. Ako som už spomenul, robotoidy sú veľmi dobrými kópiami, no nie dokonalými; žiadne dva nevyzerajú úplne rovnako.

Minulý mesiac som spomenul, že dvojníci Jimmyho a Rosalynn Carterovcov trávajú veľa času na ruskom veľvyslanectve vo Washingtone namiesto Bieleho domu. Teraz vám môžem povedať prečo. Robotoidy

sa na veľvyslanectve programujú pre každú úlohu. Medzi úlohami tam jednoducho odpočívajú v stave spomaleného metabolizmu.

Keď sa pred štyrmi mesiacmi začal bolševický prevrat proti Rockefellerovcom, vládcovia Kremľa už vedeli, že na scénu čoskoro prídu bolševickí dvojníci. Vedeli tiež, že ak bolševici dokončia ovládnutie Spojených štátov, Rusko čoskoro utrpí. Bolševické plány jadrovej vojny proti Rusku sú plánom samovraždy Ameriky — nevzdali sa ich však. Rusi dovtedy držali svoje možnosti s robotoidmi v tajnosti a bolo skutočnou otázkou, či ich vôbec niekedy použijú. Bolševický prevrat ich však presvedčil, že nastal čas robotoidy nasadiť. Teraz používajú Nelsona Rockefellera „zoznam na likvidáciu“ a pomocou robotoidov už dramaticky zmenili priebeh svetových udalostí.

Téma č. 2 — Ešte pred dvoma mesiacmi mali bolševici tu v Amerike veľké plány na tento mesiac, máj. Plánovali, že napätie na Blízkom východe bude už teraz na hranici únosnosti a udalosti budú rýchlo smerovať k vojne. Okolo našich vlastných dodávok blízkovýchodnej ropy mala vzniknúť atmosféra krízy; pod touto zámienkou sa pripravovali začať proces obmedzovania amerických slobôd. Bolševická „účelovo zostavená banda štyroch“ — BRZEZINSKI, BLUMENTHAL, BROWN a SCHLESINGER — očakávala, že v tejto atmosfére krízy začne jej moc rýchlo rásť. Veľké ropné spoločnosti Rockefellerovho kartelu, ktorý teraz zostal bez hlavy, medzitým hrajú bolševikom priamo do karát. Zo dňa na deň si vymysleli nedostatok benzínu, ktorý neexistuje, klamú o svojich nákladoch a z čistej chamtivosti zvyšujú ceny. Vytvárajú umelú atmosféru krízy, aby pripravili pôdu pre budúce udalosti.

Až do obdobia pred niekoľkými týždňami napätie na Blízkom východe narastalo podľa plánu. Egypt nadával Saudskej Arábii a tvrdil, že zaplatila ostatným Arabom, aby ho izolovali. Izrael pokračoval v tvrdej línii voči Palestínčanom. Hovorilo sa o narastajúcej roztržke medzi Saudskou Arábiou a Spojenými štátmi — a po celý čas sa tu v Spojených štátoch predlžovali rady na benzín. V posledných týždňoch sa však niečo stalo. Správy v Spojených štátoch boli zväčša plné malicherností, akoby svetové udalosti ustrnuli. Dôvodom je, že hoci sa udalosti odohrávali závažnou rýchlosťou, diali sa v zákulisí!

Prebiehajúca spravodajská vojna je intenzívna a situácia sa mení každý deň. Rusi pomocou svojich robotoidov vážne otriasli bolševickými stratégiami. Bolševici preto teraz nevedia, akú propagandistickú líniu majú verejnosti predkladať. Veľkým otrasom v posledných dňoch bola strata „účelovo zostavenej bandy štyroch“. Po prvé, teraz môžem oznámiť, že Brzezinski bol minulý mesiac 20. apríla s bolševickým dvojníkom zosnulého viceprezidenta Mondalea. Boli na palube Air Force II, ktoré sa zrútilo v severnom Atlantiku, ako som oznámil minulý mesiac. Potom 13. mája odstránili zvyšných troch — Blumenthala, Browna a Schlesingera. Všetkých štyroch okamžite nahradili ruskými robotoidmi, rovnako ako Carterovcov a Mondaleovcov. Odstránených a ruskými robotoidmi nahradených bolo aj viacero ďalších vysokých predstaviteľov. Minulý mesiac nahradili ministra zahraničných vecí Cyrusa Vancea. Dňa 1. mája, v deň Sviatku práce, si Americká asociácia novinových redaktorov vypočula prejavy údajne prednesené Vanceom a Brzezinským. V minulosti boli Vance a Brzezinski vždy známi tým, že sa sporili o každú otázku. Tentoraz však pri rečiach o potrebe novej americkej diplomacie pôsobili, akoby obaja mysleli jednou myslou. Mnohých pozorovateľov to prekvapilo, no nikto netušil pravdu.

Čím viac ruských robotoidov bude v kľúčových pozíciách vlády Spojených štátov, tým viac bude prekvapení. Jednou z dôležitých verejných osobností, ktorú vám teraz odporúčam veľmi pozorne sledovať, je Walter Cronkite v televíznom vysielaní CBS Evening News. Počas tohto mája odišiel na údajnú dovolenku. Dnes, 28. mája, sa vrátil k vysielaniu. Ak jeho spravodajský program pravidelne sledujete, navrhujem, aby ste sa teraz pozerali pozorne a hľadali zmenu v spôsobe podávania správ. Bude nenápadná, ale bude tam. Ak to myslíte vážne, môžete si týždeň každý večer relácie nahrávať a

nasledujúci víkend si ich prehrať za sebou. Tak stlačíte celý týždeň približne do dvoch hodín bez reklám a lepšie rozoznáte smerovanie. Inak je najdôležitejšou jednotlivou osobnosťou na sledovanie tá, ktorú označujú menom „Jimmy Carter“. Pravidelne sa objavia malé zmeny jeho vzhľadu a správania, keď sa jeden robotoid opotrebuje a nahradí ho ďalší. Počúvaním Carterovho robotoida môžete získať náznaky toho, čo Kremľ chystá.

Invázia ruských robotoidov ďaleko presahuje obyčajné odstraňovanie nepohodlných ľudí z úradných funkcií. Robotoidy preberajú totožnosť aj právomoci tých, ktorých nahrádzajú. V dôsledku toho môžu vykonávať úradné úkony, vydávať rozkazy a podpisovať dohody. Významný príklad sa má odohrať budúci mesiac vo Viedni v Rakúsku, 15. júna. Svetu sa bude zdať, že Spojené štáty v osobe prezidenta Cartera podpisujú zmluvu SALT II s Ruskom v osobe prezidenta Brežneva. Podpisujúcimi však v skutočnosti budú robotoid podobný Carterovi a ľudský dvojník podobný Brežnevovi. Pred vyše rokom som v Audio liste č. 33 oznámil smrť skutočného Brežneva v januári 1978 a jeho nahradenie Brežnevom č. 2. Zmluva SALT II teda bude v skutočnosti znamenať, že Rusko podpisuje samo so sebou prostredníctvom nastrčených osobností!

Viac než rok a pol po Bitke Žatevného mesiaca v septembri 1977 Spojené štáty podpis SALT II oddaľovali. Teraz však nastala éra ruských robotoidov a SALT II sa má čoskoro podpísať. V posledných týždňoch ruské robotoidy vydávajúce sa za amerických predstaviteľov usilovne pôsobili nielen tu v Spojených štátoch, ale aj v zahraničí. Používali ich na diplomatické kyvadlové rokovania na Blízkom východe. Rusi sa tam snažia udržať situáciu pod kontrolou, aby sa nemohol uskutočniť bolševický plán prvého úderu, ktorý som odhalil v Audio liste č. 37. Kyvadlové lety sa uskutočňovali pomocou malej flotily kozmosfér druhej generácie. Ide o vyspelejšiu verziu plávajúcich elektrogravitických zbraňových platforiem, ktoré sa prvýkrát operačne objavili nad Spojenými štátmi v decembri 1977. Nové kozmosféry druhej generácie sú navrhnuté osobitne ako vysokorýchlostné dopravné prostriedky. Na rozdiel od strojov prvej generácie nepoužívajú na vodorovný pohyb raketové trysky; namiesto toho na tento účel využívajú elektromagnetické polia okolo Zeme. Obyčajne vystúpia do výšky 100 míľ alebo viac, aby sa dostali nad väčšinu zemskej atmosféry, potom letia do požadovaného cieľa spravidla rýchlosťou okolo 9 000 míľ za hodinu. Je to asi polovica rýchlosti družice na obežnej dráhe, takže cestujúci sa cítia o čosi ľahší než zvyčajne, no nie v beztiaži. Keď si to situácia vyžaduje, dopravné kozmosféry však môžu letieť ešte rýchlejšie. Na cestu z Washingtonu do vzdialenej časti sveta cestujúci najprv odletí na medzinárodné letisko Bangor v Maine. Odtiaľ ho ďalšie lietadlo dopraví na pristávaciu plochu kozmosfér vo východnej strednej časti kanadskej provincie Québec. Táto plocha, prvýkrát spomenutá v Audio liste č. 31, sa nachádza pri severnom okraji jazera Manicouagan. Ak je cieľ v Rusku, či už Moskva alebo Novosibirsk, kozmosféra zvyčajne môže pristáť do niekoľkých desiatok míľ od konečného cieľa. Pri ostatných cieľoch sa však na zachovanie tajnosti využívajú odlahlé pristávacie plochy, ako je tá v Québecu.

Prvým ruským robotoidom, ktorý sa objavil na americkej scéne, bol robotoid napodobňujúci zosnulého Davida Rockefellera. Už začiatkom marca nahradil Rockefellerovho bolševického dvojníka. Tento robotoid, David Rockefeller č. 2, opustil 25. apríla ruské veľvyslanectvo vo Washingtone a zamieril do Jeruzalema. Nasledujúci deň sa stretol s vysokými izraelskými predstaviteľmi a naliehal na nich, aby ustúpili od plánu zničiť saudské ropné polia. Izraelčania boli ohrození. Plán sa pripravoval vyše štyroch rokov a bol spoločným plánom Izraela a Ameriky. Teraz im však jeden z dvojníkov Davida Rockefellera hovoril, že Rusko o pláne vie a nemieni dovoliť jeho úspech. Izraelčania sa bránili. Rockefeller č. 2 odletel z Jeruzalema do Moskvy, kde sa krátko po poludní stretol s Johnom Paisleym. Paisley je bývalý vysoký predstaviteľ CIA, ktorého telo údajne našli 1. októbra 1978 plávať v zálive Chesapeake. V rozličných správach ho opisovali ako „krtku“ v CIA — cudzieho agenta. A tým aj bol, mimoriadne dôležitým. Práve Paisley poskytol Rusku údaje o obežných dráhach amerických

špionážnych družíc. S týmito údajmi ruská flotila pilotovaných zabijackých družíc, stíhače Cosmos, pred vyše rokom dokončila zničenie amerických špionážnych družíc na obežnej dráhe. Od svojho zmiznutia minulú jeseň žije Paisley neďaleko Leningradu po dovolenke v Odeze pri Čiernom mori.

Rockefeller č. 2 informoval spravodajských predstaviteľov v Moskve o svojich rozhovoroch s Izraelčanmi. Paisleyho tam priviedli, pretože predpokladali, že čoskoro budú potrebovať jeho služby. Správa robotoida to potvrdila. Rozhodli, že Paisley pôjde nasledujúci deň, 27. apríla, do Jeruzalema, ale v sprievode agenta KGB, pretože Rusi mu úplne nedôverovali. Rockefellerov robotoid sa mal v ten deň tiež vrátiť do Jeruzalema a objaviť sa spolu s Paisleym. Okrem toho rozhodli, že Jimmy Carter č. 2 navštívi Jeruzalem počas rýchlej tajnej cesty dopravnou kozmosférou. Davida Rockefellera č. 2 potom vyslali do Washingtonu s pokynmi pre Jimmyho Cartera č. 2. Už večer 26. apríla bol Carter č. 2 na izraelskej spravodajskej stanici pri Jeruzaleme. Carter č. 3 v tom čase udržiaval zdanie normálneho diania tu. Rockefeller č. 2 videli vo Svetovom obchodnom centre v New Yorku, no v tú noc odletel do Moskvy a potom do Jeruzalema. Zatiaľ čo sa Jimmy Carter č. 3 objavoval na obrade pripomínajúcom holokaust vo Washingtone, Carter č. 2 bol v Moskve po predchádzajúcej návšteve Jeruzalema. Paisley a Rockefeller č. 2 boli medzitým v Jeruzaleme. Paisleyho svedectvo sa používalo na presvedčenie Izraelčanov o rozsahu narušenia vojenskej bezpečnosti Ameriky. Aj Carter č. 2 tam bol na dôkaz toho, že bolševická podpora blízkovýchodného vojnového plánu prestáva byť vo Washingtone faktorom.

Neskoro 27. apríla začal Rockefeller č. 2 narážať na otázky a problémy, na ktoré nebol naprogramovaný. Podľa trvalých pokynov pre taký prípad teda odletel do Moskvy na ďalšie programovanie. Dvadsiateho ôsmeho odišiel na ruské veľvyslanectvo vo Washingtone. V tú noc sa vrátil do Jeruzalema. Na ďalšie zapôsobenie na Izraelčanov vyslali do Jeruzalema aj robotoida Cartera č. 3 spolu s Rosalynn č. 2. Paisley zostal v Jeruzaleme celé tri dni. Tu v Spojených štátoch zatiaľ plnili úlohy Carter č. 2 a nový robotoid Rosalynn č. 3. Dňa 29. apríla Paisley odišiel do Leningradu a robotoidy odleteli do Washingtonu. Prvá robotoidná kyvadlová misia na Blízkom východe sa skončila po piatich dňoch v úplnej tajnosti.

Keď sa apríl končil a začínal máj, hlavné ťažisko aktivity ruských robotoidov bolo tu vo Washingtone. Carterov robotoid prekvapil 30. apríla všetkých netypickou reakciou na kritické výroky senátora Teda Kennedyho. Povedal: „To sú iba samé nezmysly.“ „To sa na Cartera vôbec nepodobá,“ hovorili ľudia. Nasledujúci deň prišiel rad na robotoidy Brzezinského a Vancea, aby všetkých prekvapili. V ten deň sa vzdali obvyklých pästných súbojov a namiesto toho novinovým redaktorom sladko pospevovali rovnakú pesničku. „Na týchto dvoch sa také správanie vôbec nepodobá,“ vraveli niektorí zmätení pozorovatelia. O dva dni neskôr, 3. mája, náhle oznámili rezignáciu vysokého predstaviteľa ministerstva zahraničných vecí Leslieho Gelba. Ďalšie dva dni nato, 5. mája, oznámili ďalšiu dôležitú rezignáciu, tentoraz s krátkym časom do odchodu. Iba niekoľko dní predtým, 26. apríla, minister letectva John Stetson povedal na verejnosti niekoľko dôležitých vecí. Bez prezradenia tajomstiev takmer nechal vyklíznúť pravdu o nedávnych vojenských neúspechoch Ameriky. O našej schopnosti overovať navrhovanú novú zmluvu SALT II povedal v podstate, že z toho obavy nemá. Skutočnou témou preňho bolo niečo celkom, celkom iné — možnosť tajného vývoja a náhleho nasadenia nových zbraní Ruskom. Priatelia, presne to Rusko robí už takmer tri roky — podvodné rakety, zbrane s lúčmi nabitých častíc, zabijacké družice, kozmosféry a mesačné základne; a teraz aj organické robotoidy! Všetky vyvinuli tajne a potom náhle nasadili; ani jednu z nich zmluva SALT II nerieši.

Po takýchto slovách Stetson nemohol v Pentagóne zostať dlho. Jeho rezignáciu oznámili 5. mája a nadobudla účinnosť 18. mája, pred desiatimi dňami. V niektorých ohľadoch pripomínala marcovú rezignáciu námestníka ministra obrany Stanleyho Resora. Trend presunov kľúčových pracovníkov, personálnych otrasov a rezignácií pokračuje. V priebehu niekoľkých dní preložia a nahradia niekým

novým jedného z mužov, ktorý má možnosť Cartera sledovať najbližšie — prezidentovho námorného atašé, muža nosiaceho takzvanú „čiernu tašku“ pre jadrovú vojnu. Dňa 16. mája oznámili, že odchádza sedem pomocníkov šéfa národnej bezpečnosti Brzezinského — a tak to pokračuje.

Dňa 7. mája Pravda pochválila Spojené štáty, že napokon začali o SALT II uvažovať triezvo. O dva dni neskôr oznámili, že Spojené štáty dosiahli s Ruskom principiálnu dohodu o zmluve SALT II. Pri ďalšom zvláštnom zvrate, nad ktorým mnohí zdvihli obočie, však oznámenie nepredniesol „prezident Carter“, ale „ministri Brown a Vance“ — jeden robotoid je však rovnako dobrý ako druhý. Carterove robotoidy začali za zmluvu okamžite lobovať na Kapitole, samozrejme vždy po jednom. Onedlho sa však dôraz opäť presúval na Blízky východ.

Dňa 13. mája prišiel Paisley z Ruska do Iránu. Po kontakte so spravodajskými agentmi v Teheráne a Abadáne sa ešte pred koncom dňa vrátil do Moskvy. Správy zo 16. mája tvrdili, že minister obrany Harold Brown odchádza do Bruselu získať podporu pre SALT II medzi našimi spojencami v NATO. Robotoid Harolda Browna však bol 13. a 14. mája v Moskve a pätnásteho pricestoval do Teheránu. Nasledujúci deň odletel do Jeruzalema, kde sa pridol k Paisleymu a robotoidom Jimmyho a Rosalynn Carterovcov č. 2. Tak sa začala druhá blízkovýchodná kyvadlová misia kozmosfér s robotoidmi. Po intenzívnych stretnutiach s izraelskými predstaviteľmi Paisley odletel do Leningradu. Zvyšok skupiny odišiel do Rijádu v Saudskej Arábii, kde sa k nim pridol David Rockefeller č. 2. Po uisteniach o podpore saudských predstaviteľov zamierili do Teheránu analyzovať tamojšiu situáciu. Na Blízkom východe bolo medzitým búrlivo: libanonská vláda rezignovala, prezident Sadat náhle oznámil, že Egypt je pripravený usilovať sa o priateľstvo s Ruskom, a ceny zlata začali prudko rásť vďaka veľkým nákupom z Blízkeho východu.

Nasledujúci deň, 17. mája, sa skupina počas jediného dňa vrátila do Rijádu, potom znova do Jeruzalema a následne do Káhiry. Náhle v ten deň, 17. mája, izraelský minister obrany Weizman odstúpil z komisie pre rokovania o Západnom brehu. Minister zahraničných vecí Moše Dajan urobil to isté. Obaja boli nahnevaní na Beginovu pokračujúcu tvrdú líniu odmietajúcu možnosť palestínskej štátnosti. Nasledujúci deň Begin náhle zaujal zmierlivejší postoj, ponúkol stretnutie s jordánskym kráľom Husajnom a povedal: „Uznávame arabský národ.“ Viete si to predstaviť? Dňa 18. mája sa misia skončila krátkymi cestami Harolda Browna č. 2 do Damasku a Teheránu. Zdalo sa, že nateraz zostalo veľa na tlakovom hrnci. O dva dni neskôr však Irán ostro napadol Spojené štáty za senátnu rezolúciu odsudzujúcu tamojšie popravu. Spojeným štátom oznámili, aby odložili vyslanie nového veľvyslanca; a newyorského senátora Jacoba Javitsa, predkladateľa rezolúcie, označili za zločinca. Javits okamžite dostal nepretržitú, 24-hodinovú policajnú ochranu. Súčasne oznámili, že minister zahraničných vecí Vance má ihneď odísť na dvojtýždňovú zahraničnú cestu. Údajne mal ísť najprv do Londýna a na ďalšie miesta, no skutočným cieľom aktuálneho Vanceovho robotoida č. 3 bol Teherán.

Ako som vysvetlil minulé leto v Audio liste č. 37, Irán je nevyhnutným kľúčom k bolševickému plánu prvého jadrového úderu proti Rusku. Bolševici, ktorí vidia svoju unikajúcu moc, sa horúčkovo pokúšajú plán prvého úderu uskutočniť. Vanceovho robotoida vyslali do Iránu, aby získal informácie a hľadal spôsoby, ako plán prekaziť. Do Teheránu dorazil skoro ráno 22. mája, no do necelých 36 hodín ho zabili — strelou do hlavy. O necelých 36 hodín prišiel do Teheránu ďalší Vanceov robotoid, Cyrus Vance č. 4. Ten však vydržal iba niekoľko hodín, kým ho ráno 25. mája nezastreli. Rusi sú teraz situáciou v Iráne veľmi znepokojení. Obávajú sa tiež, že tlak a ponúkané výhody uplatnené voči Izraelu a jeho susedom aj tak nemusia zabrániť zrade a vojne. Platí to napriek tomu, že Sadat aj Begin boli počas posledného mesiaca tajne odstránení a nahradení robotoidnými dvojníkmi.

Priatelia, okrem Blízkeho východu existuje pre Rusko práve teraz ešte jedno bezprostredné ohnisko problémov — Poľsko. V Audio liste č. 42 som odhalil bolševické plány na pápežovu revolúciu, ktorá má

vypuknúť počas návštevy pápeža-herca v Poľsku. Pôvodne sa návšteva mala konať tento mesiac, v máji, ale odložili ju na budúci mesiac. Na samom začiatku tohto mesiaca bol pápež-herce, bolševický dvojník zosnulého pápeža Jána Pavla II., odstránený spolu so svojim bolševickým šéfom, kardinálom Benellim. Oboch nahradili dvojníkmi z Ruska. Dôkazy však ešte jasne neukazujú, či ide o ľudských dvojníkov alebo robotoidy. Po tomto vatikánskom štátnom prevrate sú ruskí a poľskí predstavitelia presvedčení, že budú schopní zabrániť atentátu na pápeža budúci mesiac. Preto Poľsko začiatkom tohto mesiaca náhle zmenilo skoršie plány účtovať vysoké poplatky novinárom prichádzajúcim informovať o pápežovej návšteve. Je to vypočítané riziko, no Rusi sa domnievajú, že publicita okolo pápeža bude prospešná, ak sa podarí prekaziť bolševický plán atentátu.

Téma č. 3 — Po stáročia znášalo Rusko vojnu za vojnu a inváziu za inváziou. Zakaždým Rusi akosi prežili to najhoršie a akosi sa opäť vzchopili, silnejší než kedykoľvek predtým. Zakaždým však nenávisť k vojne prenikala hlbšie do ruskej duše. Pred vyše 150 rokmi ruský cár Alexander I. navrhol vytvorenie spoločenstva kresťanských národov sveta. Nemalo sa hovoriť o víťazoch ani porazených v práve skončených vojnách. Malo ísť o spojenectvo dôvery a priateľstva, v ktorom by sa všetky strany zaviazali zaobchádzať navzájom podľa kresťanských zásad. Nemalo to byť vojenské spojenectvo, ale nový druh aliancie navrhnutý na odstránenie príčin vojen v celom kresťanskom svete. Mala to byť, ako ju Alexander I. nazval, SVÄTÁ ALIANCIA. Zmluvu o jej vytvorení podpísali v Paríži 26. septembra 1815 a istý čas sa objavovali náznaky, že by skutočne mohla fungovať. Väčšina národov vojnou zničenej Európy sa túžila pripojiť k aliancii, ktorej cieľom bolo predchádzať vojne. Alexander dúfal, že Svätá aliancia zjednotí celú Európu, Britské ostrovy a Ameriku — skôr duchovne než politicky.

Presvedčenie a politika Alexandra I. vychádzali z vplyvu kresťanskej sekty v Rusku, tej istej, ktorá teraz prevzala kontrolu nad Ruskom. Pred jej nedávnym obnovením moci boli dni Alexandra I. jej obdobím najväčšieho rozkvetu. Tie dni však boli aj obdobím prudko rastúcej rothschildovskej moci v Británii a Európe. Zatiaľ čo Alexander I. chcel zjednotiť kresťanské národy, aby zabránil vojne, Rothschildovci chceli presný opak. Ich cieľom bolo rozdeliť národy proti sebe a čoraz viac bohatnúť financovaním zbrojenia a vojen. Diplomatickými manévrami a hospodárskym tlakom sa Rothschildovcom podarilo Svätú alianciu rozobrať.

Udalosti, ktoré sa dnes odohrávajú okolo nás, sa v podrobnostiach veľmi líšia od udalostí spred jeden a pol storočia, no sú z rovnakej historickej látky. Hlavní protagonisti na západnej scéne sú čoraz viac tí istí ako vtedy: na jednej strane ateistickí bolševici a ich rothschildovskí podporovatelia, ktorí dávno zničili Svätú alianciu; na druhej strane ruská kresťanská sekta, ktorá výrazne ovplyvňovala cára Alexandra I. a teraz vládne Rusku. Pre mnohých ľudí je stále ťažké zbaviť sa obrazu Ruska, ktorý platil za Stalinových čias. V Rusku, rovnako ako inde, sa veci nemenia zo dňa na deň — ale menia sa, a k lepšiemu.

Zvážte napríklad otázku dovozu Biblií do Ruska. Teraz citujem z článku s názvom „CHVÁLIME BOHA“, uverejneného minulý mesiac, v apríli 1979, v periodiku Americkej biblickej spoločnosti:

„Cesta merala necelých 3 000 míľ, ale trvala 65 rokov. Keď sa ťažko naložené nákladné auto pomaly pohlo od nakladacej rampy tlačiarne Biblií nemeckých biblických spoločností v Stuttgarte, začala sa prvá etapa cesty. Samotná jazda trvala iba šesť dní a bola by rýchlejšia, keby cesty boli v lepšom stave. Blížili sa však Vianoce a v Moskve už dávno vládla zima. Naposledy dorazila taká veľká zásielka Biblií do Moskvy s plným súhlasom vlády pred 66 rokmi, v roku 1913. V októbri 1978 sovietska vláda udelila dovozné povolenie Všeľvazovej rade evanjelikálnych kresťanov-baptistov v Sovietskom zväze na 25 000 ruských Biblií a 5 000 konkordancií. Hneď po prijatí objednávky Spojené biblické spoločnosti v Stuttgarte zastavili všetku ostatnú výrobu, aby tlačiarenské stroje mohli venovať výlučne tlači týchto ruských Písiem. Začiatkom decembra boli hotové a nákladným autom sa vydali na cestu cez Nemeckú

demokratickú republiku a Poľsko do Ruska. Biblie prešli colným konaním 22. januára 1979 a do konca mesiaca bolo viac než 60 % z nich rozdelených cirkvám. Už sú v rukách kresťanov na takých vzdialených miestach, ako sú Kyjev na Ukrajine a Novosibirsk na severnom okraji Sibíri, ako aj v Moskve a celej pobaltskej oblasti.“

Priatelia, v starých kresťanských oblastiach Ruska opäť počuť slová Ježiša Krista. Dlhो nepoužívané kostoly sa obnovujú, často na vládne náklady, a znova otvárajú. Najnádejnejším znamením je, že v Rusku sa práve mladí najhorlivejšie chcú dozvedieť o našom PÁNOVI JEŽIŠOVI KRISTOVI a počúvať o ňom. Ešte sa ukáže, či Rusi uspejú so svojím veľkým zámerom novodobej Svätej aliancie. Možno všetko závisí od toho, či my, kresťania sveta, naďalej dovolíme, aby nás rozdeľovali a stavali proti sebe — alebo sa napokon zjednotíme v dôvere a bratstve.

Do budúceho mesiaca, ak Boh dá, tu bol Dr. Beter. Ďakujem vám a nech Boh požehná každého jedného z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.